

Húsvéti üzenet

A világ „hideg tumultusából” Isten „meleg csendjébe” Krisztus feltámadt!, de időbe tellett, amíg az emberi szív kiérlelte a maga választát: Valóban feltámadt! Jézus feltámadása valóban felülmúl minden emberi elképzelést.

A világ „hideg tumultusából” Isten „meleg csendjébe”

Krisztus feltámadt!, de időbe tellett, amíg az emberi szív kiérlelte a maga választát: Valóban feltámadt!

Jézus feltámadása valóban felülmúl minden emberi elképzelést. Nem múltó földi léte hosszabbodott meg ráadás-idővel. Nem is csupán azt bizonyítja, hogy az élet nem ér véget a halállal, hanem belülről változtatta meg az emberi történelmet.

A kereszthalállal halt Feltámadottban megmutatkozik az élet valódi értelme és célja. Embermódon élni csak egymással közösségben lehetséges, abban a szeretetben, amely Jézus feltámadása óta végérvényesen részévé lett a történelemnek.

A Feltámadott Isten „meleg csendjébe” húzódott vissza, hogy Isten szeretetét visszavonhatatlanul beleáramoltassa a világ „hideg tumultusába”.

„Az embernek meleg csend kell, és hideg tumultust adnak neki” – írta Simone Weil. „Nos, pontosan ez a „meleg csend” Isten dicsőségének, feltámadásának, eljövételének és minden egyes látogatásának elvéthetetlen ismertetőjegye. Pontos ellentéte annak a „hideg tumultusnak”, amit az ember oly gyakran kap, s amit maga is oly esztelen módon hajszol” – jegyzi meg a költő, Pilinszky János.

Hogy ki részesül a húsvét „meleg csendjéből”, személy szerint lehetetlen megnevezni. Ez a végtelen Isten és a véges ember drámájában Isten szeretetének örök előjoga. Egy bizonyos: Senki sincs kizárva belőle.

Míg korábban a mózesi törvények és egyéb előírások mindig szétválasztást jelentettek az emberek között, most e szakadék legyőzött, mert Isten minden embernek felkínálja békéjét, üdvösségét. Új szeretettörténet kezdődött Isten és minden ember között.

A hitben Jézus feltámadásából kapunk részt, ami az evilági szegénységben az Isten gazdagsága, evilági veszteségeinkben az örök élet vigasza, a szelídség alázatában az Isten hatalma, az irgalmasság önpazarlásában az isteni gazdagság, a tiszta szív lemondásában az Isten ragyogó arca, a békesség-szerzők idegölő fáradalmaiban az Isten gyermekeinek öröme, az üldözöttség és rágalmozottság keserveiben az Isten uralmának fényei.

Különös ellentmondásnak tűnik, hogy Jézus Krisztus értünk meghalt és feltámadt, látszólag mégsem változik a világ. Jézus nem megváltoztatta, hanem megváltotta a világot.

A mesészerű harmónia meghalt a kereszten, végérvényesen kiderült, hogy a jóság erőszakot szenved, hogy bűnök közepette utópia a „mindig minden rendben legyen” boldogság-elképzelés.

Húsvétkor új boldogságfogalmat kaptunk: Az a boldog, aki már Istennel van!

A látszólag nem változó világban a változni akaró embert tanítja Jézus a szeretetre. Abban segít, hogy megtaláljuk a kiengesztelődésre áhítozó korunkban a bocsánatkérés és megbocsátás szavait, amelyek egyedül és kizárólag képesek közösséget teremteni minden emberrel.

Akik ezt elfogadják, új helyzetet teremtenek a földön, mert mindennapjainkat nem az ököljog és bosszúvágy határozza meg, hanem a türelem „királyi” erénye, és a remény világító ösvénye.

2010 Húsvétján

Kozma Imre
a Magyar Máltai Szeretetszolgálat
elnöke